

dS + MAANDAG 19 JUNI 2017 - BINNENLAND

<p>Brecht Van Maele </p>

© Brecht Van Maele

‘Ik ben doof en ik wil een doof kind’

Sylvie Van Landuyt, opvoedster en tolk bij het jeugdjournaal Karrewiet, is doof en ziet alleen maar voordelen in het krijgen van een doof kind. ‘Een horend kind is niet normaal voor mij.’

VAN ONZE REDACTEUR MAARTEN GOETHALS

Waarom dove ouders dove kinderen willen

- Betere communicatie
- Een ander soort of diepere band
- Gedeelde cultuur
- Betere balans binnen het gezin
- Dove ouders hebben meer kennis omtrent doofheid dan horende ouders
- Ook een doof persoon kan een goed leven leiden

BRUSSEL | Sylvie Van Landuyt (24) moet niet lang nadenken: mocht ze kunnen kiezen voor een doof kind, dan deed ze het meteen. Speciaal voor *De Standaard* geeft ze haar visie op de kwestie. Ze deed dat in gebarentaal, in een filmpje dat nadien door een tolk Vlaamse Gebarentaal vertaald werd.

Haar getuigenis:

‘Ik ben doof geboren, net als mijn broer en mijn zus. Net als mijn vader en mijn moeder. Ikzelf heb geen kinderen. Stel dat ik een doof kind zou hebben, wat zou daarvan het voordeel zijn?’

‘Er zijn er veel. We zouden dan allebei hetzelfde zijn. Ik ben doof en mijn kind is doof, dus op dat vlak is er geen verschil tussen ons. Net zoals horende ouders een horend kind willen, vind ik het heel normaal dat ik een doof kind wil. Want dan deel je dezelfde taal, leef je in dezelfde we-

‘Naar mijn mening is doofheid geen handicap. Meer nog: doven zijn een verrijking voor de maatschappij’

reld, in dezelfde gemeenschap en delen we dezelfde cultuur, namelijk de dovencultuur en de Vlaamse gebarentaal. Als het kind bepaalde problemen heeft of zich niet goed voelt, dan kan ik als dove mama dat kind makkelijker begrijpen en steunen.’

‘Stel dat het mogelijk was te kunnen kiezen tussen een horend of een doof kind, dan zou ik geen minuut twifelen en meteen voor een doof kind kiezen. Dat is voor mij zeer normaal, terwijl een horend kind voor mij niet “normaal” zou zijn. Ik zou het uiteraard verwelkomen in mijn gezin, maar het zou toch anders zijn. Je kan het vergelijken met blanke ouders die een zwart kind krijgen.’

Aangepast onderwijs

‘Misschien vindt de maatschappij die bewuste keuze voor een doof kind raar, en dat is omdat de samenleving doofheid nog te vaak ziet als een handicap. Toch zijn er mensen die doofheid niet als handicap zien, maar doven als lid van een minderheidsgroep, met een eigen cultuur, een eigen taal met een eigen grammatica. In die visie hebben dove mensen capaciteiten: ze zijn bijvoorbeeld visueel heel sterk. Horenden zijn dat minder en doven kunnen dat tekort in onze maatschappij dus compenseren. Naar mijn mening is doofheid daarom geen handicap. Meer nog: we zijn een verrijking voor de maatschappij.’

‘Tot nu toe heb ik een zeer gelukkig leven geleid. Stel dat er een pilletje zou bestaan om mij horend te maken, dan zou ik het zeker niet innemen’

‘Als er binnen de dovengemeenschap gepraat wordt over het wel of niet kiezen voor een doof kind, indien we zelf een keuze zouden kunnen maken, zijn er een aantal mensen die een doof kind verkiezen, maar ook een aantal die dat liever niet willen. Dat komt echter vooral omdat de maatschappij niet aangepast is aan

dove mensen. Er is bijvoorbeeld geen geschikt onderwijs voor dove kinderen. Ze kunnen wel naar een Dovenschool, maar dat is toch anders. Het is vooral omdat de maatschappij zo is, dat ze liever voor een horend kind kiezen.’

Vaardigheden

‘Moet een kind niet alles krijgen in het leven? Dus ook de mogelijkheid tot horen? Wel, ik kan ook heel vaak krijgen wat ik wil in mijn leven. Er zijn soms beperkingen, vanwege de communicatie, maar we vinden daar ook vaak alternatieve oplossingen voor.’

‘Mijn mening is dan ook dat welke kansen je ook krijgt in je leven, zoiets losstaat van wel of niet kunnen horen. Sommige horenden hebben bepaalde vaardigheden gewoonweg niet, die dove mensen dan wel hebben. En omgekeerd natuurlijk, dat is zeer persoonsgebonden.’

‘Ik denk dat mijn kind, indien ik kon kiezen, later nooit boos zal zijn omdat ik ervoor gekozen heb dat het doof is. Ik zou persoonlijk zelf nooit boos zijn op mijn ouders daarvoor, maar net blij.’

‘Trouwens, als ik zou mogen kiezen of ikzelf doof of horend was zou ik sowieso kiezen om doof te zijn. Ik kan mij gewoonweg niet voorstellen hoe het is om horend te zijn.’

‘Maar ja, de maatschappij kijkt zeer negatief naar de bewuste keuze voor een doof kind. Daarom hoop ik dat het debat laat zien dat doofheid geen handicap is, dat het niet iets is om negatief over te doen.’

‘Het gehoor is slechts één van de zintuigen. Het is niet omdat dit ontbreekt dat je leven beperkt zou zijn. Horen is geen mensenrecht. Tot nu toe heb ik een zeer gelukkig leven geleid. Stel dat er een pilletje zou bestaan om mij horend te maken, dan zou ik het zeker niet innemen.’

MAARTEN GOETHALS

Maarten Goethals is binnenlandredacteur bij De Standaard.

Meer artikels van Maarten Goethals »
(<http://www.standaard.be/auteur/maarten-goethals>)

d.be/extra/st